

Липківське господарство «Україна» належить до тих, які потрапили в зону перебудовчого смерчу. А починався він з політичних баталій. Досить міцний колгосп, в якому щороку одержували до 4-6 тисяч тонн валового збору зерна, надоювали від корови більше 3000 кг молока, а кількість поголів'я обраховувалася тисячами, сьогодні на колінах. Про те, що зібрали, соромно й говорити — 62 тонни жита. Поголів'я рахують на пальцях. І все ж згадаймо недалеку історію.

Тодішнього голову, який тримав дисципліну і дбав про розвиток господарства, місцевий «актив», озброївшись новітнім вченням демократії, самочинно виселив з будинку і відправив за межі господарства.

Цей же «актив» у інших краях знайшов нового голову — В.С. Андриєнка, який спочатку, коли було що ділити від попередника, наліво і направо за низькими цінами випишував селянам зерно, десь на Дніпропетровщину відправив 29 тонн цукру, якого і понині не можуть знайти, довів землю до того, що вона, за його словами, «відпочивала від більшовицького чобота». Андрусіївці і друзі, побачивши таке господарювання, відділилися від «України». Забунтували у Липках і Вовкошеві. Андриєнка погнали вінюком, хоч зустрічали квітами. Це була справжня циркова програма...

На чергових зборах головою обрали А.А. Назарчука. Здається, на цьому всі виборчі процеси завершилися, а колишнє міцне господарство з розчарованими селянами і незасіяними землями потерпіло пов-

Поодинці не вибратися

з тої ситуації, до якої потрапили жителі Липківської сільради. Гуртом — можна

ний крах. Люди самотужки взялися за свої наділи, покладаючись на власні сили. Про якусь зарплату годі було й думати.

Чому я зробив цей екскурс в історію? А тому, що від економіки господарства залежить у великій мірі і фінансово-господарська діяльність сільської ради. Тут все зрозуміло. Тим більше, що на базі кількох років тому роздробленої «України» сьогодні утворилося ще одне господарство — «Нові Липки». Так колись на князівства дробилася Київська Русь... Попри все села Липківської сільради лишилися неподільними. І турбот у їх мешканців прибавилося.

Окрім того, що більше 30 безробітних, молокопереробне підприємство ще й не виплачує грошей за здане молоко. І ніякої управи на цих власників заводів немає. Натомість отруюють людей і рибу у водоймах казеїновими відходами.

Є проблеми в побутовому обслуговуванні населення...

До певної міри сільська рада і її голова є спостерігачами тих процесів, що відбуваються. Бо, скажімо, щоб навести порядок в Андрусіївській школі, великих затрат не потрібно. Чи поставити металеву сітку біля ФАПу в Андрусіїві, яка вже два роки зберігається в коридорі медичного закладу. В цьому ж ФАПі розмістили в тісноті і бібліотеку. Поруч є приміщення,

в якому знаходилася книгозбірня. Невідомо, з яких причин її перевели в ФАП. Мабуть, для того, щоб зруйнувати ще добротний будинок, осиротивши його, і створити незручності для читачів. Що ж, дбаємо про культуру! Як підтвердження до цього, скажу, що і у Вовкошеві Будинок культури в стадії руйнації, повного запустіння. А який колись тут був музей, як відпочивала молодь! В пустку перетворюється і липківський Будинок культури. А там же бібліотека з тисячами книг! Повірте, здається, що ми ввійшли в якусь смугу, де панує хаос і бездуховність. Так різко за кілька років розвалити все можна лише з допомогою надприродної сили.

— Жодної копійки з початку року не виділено для ФАПів з місцевого бюджету, — це слова першого заступника голови райдержадміністрації С.В. Шевченка. — Липківська сільрада єдина, яка не виконує плану надходжень плати за землю. Та й на цій землі немає ефективного власника, все доведено до банкрутства. Щодо бюджету розвитку, то я сказав би, що тут зроблено все під одну гребінку: по 5 гривень з двору — і крапка. Потрібно ж зважити на те, хто як живе. Одні мають змогу платити більше, інші — менше...

Говорили про проблеми заступники голови райдержадміністрації Л.П. Зенкіна, Р.Г. Мельничук, на-

чальник відділу реформування управління сільськогосподарства і продовольства В.І. Воронко. Ставало всім зрозуміло, що цілина на терені Липківської сільради у багатьох питаннях. Хоч інвестори вже почали її піднімати в сільському господарстві, але в соціально-культурному плані недалеко й до заупокійної. І в цьому відчувається інертність сільського голови Є.М. Михалюка. Він володіє, як кажуть, ситуацією, але на неї не впливає.

— Надіятися на те, що хтось прийде і допоможе, — підкреслив голова районної ради П.П. Зубкевич, — не варто. Потрібно самим проявляти ініціативу, шукати шляхи поповнення бюджету. А вони є. Скажімо, один з підприємців використовує земельну ділянку безплатно. Чому?

Громада повинна працювати і на утримання закладів соціальної сфери, підказувати сільському голові. А він, в свою чергу, щоб вмів керувати всіма процесами...

...1457 жителів на території Липківської сільради. Більшість з них пенсіонери. І поки що в цьому розбурханому нестабільному економічному і політичному морі кожен хапається за соломинку, чекає на команду господаря. Ось саме в цей період ним і повинен стати сільський голова, якому, як підтвердило опитування, вірять люди.

Свен ЛАНОВЕЦЬ